

Kenny Aronoff â Iñêââ. 26/11.06

Áaòíð Nèòìeéiá Ieaa
Tuesday, 09 September 2008
Iñêââíáá íáííeéiáéâ Tuesday, 09 September 2008

Iáíðeáú-íí òáíeúé ííyáðú ííðááíáeé íeéííáíá ñòíeéòú Zildjian Day ñ ó-áñòeáí èíáíeòíái àíàðeéáííeííái áàðááíúeéâ Kenny Aronoff ííðáíáíáá èçó-èòú àeííðàòeð íóçúeáíòà íòñúeàð é íóáeéèàòeýí í íái é àeñéíáðàòeé. Íòíà-ó èèøü, òí áái ááeééíeáííòð eáðò áú àíñòðááíááííúò ñáññéíííúò àðàííáðíá ñíáðáíáíííòe.

Ñíáúòeý ðaçáeáaèeñú ñeááòpùèí íáðaçíí. Áñòðá-à ñ íóçúeáíòí, íðíeñáaèè ààðááíúá íàðòeé íà àeúáííàð ROLLING STONES ðáñíeíæáííí íeíeí íàððí “Óáeñòeéüùeèe”, èóáà óæá á íyòí ò-àñó áá-áðà íà-àeé ííàòyáeáàòòñý æáeàpueá óáeáá íòñóòñòáeá èàeèò-èeáí íðíyáeéáíeé íàðáeíáeüùeíú èeøíeé ðaç óáááeéè íáíy á òí, òí ó èàæáíái áñòú áúáíð, íà èàeéá éííòáðòú íà ðaçíáðááá ó Kenny áúñòóíeéè èó-øeé áàðááíúeé Óeðeáíú íaèñeí íaèúøáá é íaø ñíòà-áñòááíeé Ááíeñ Íííá. Íí íðe-eíá íðáí àòáeòíðeè èàè óáaðíeé ÁÐÀÒÛÁÁ ÁÐÈÌ, è áái íðíáeò yáíí íà íñòáeéè íóáeéèò ðááííáòóííe áeááíáaòy ñí-àòáíeð íííáeéøáé yíá è ððáíñeèðòðò áái á çáe. Áúñòóíeáíeð Kenny íðááøáñòáííáeá áñòðá-à ñ íðááñòáeèòáeýíe íðáññú, ááá áúeí çáááí íáíeí áííð çáááeíòòú ñáíá yáí ííáeéüøá è èðííðeéáí ðááíðàðòú – òíááá áñá ííeò-eòñý. xòí æá, èàðúáðà Kenny æeáíá ííòááðæáíeé áàðááíúeéíá íeðá. Áí áðáíy íáúáíeý y áíeíàòáeüíí íaéèpáaè çà Kenny – íá áúeí eíòáðáñíí, íðáæáá áñáí, íííyòú, òí yòí áàðááíúeé, áúe íðáááeüíí íòeðúò é íáúáíeð, íðeááðeéá, è áúeí àeáíí, òí yòí eíáííí íðeðíáíúá ñáíeñòáá áái ðáðáeòáðà, à íà èñé íá óáaèííú çááàòú è ñáíe áííðíí í òí, íàñéíeüèí ñíeáíeðíááííú áúeí òí, òí íí ñòáe eíáííí ñáññéíííú áàðááíúeéíí. Kenny íðááðeé èò-øáíò – íóçúeáíò yáíí ííeò-áàò óáíáíeüñòáeá íò ñáíáe ðááíòú. È ò-áñòáòòò yòí íà òíeüèí ñeòøàðáeé, íí è íðíòe, íðeáeé íóçúeáíòà, ðáñíeñáí óeéáeüíí íí áíyí. Íí íeíí-áíeè áñòðá-eé y íñíçíáe, òí áíáeééñeéè yçúe Kenny íðáááeüíí íííyòáí. Íá çíàð, ñíáòe – òí áíò áúá íáeí óðíe: íðíòáññéííáe áíeæáí ó-eòúáaòú èàæáòð ípáíñ íà òíeüèí á eñííeíeòáeüñéíe óáóíeéá, íí è á íáúáíeé Aronoff.

Èòáe, íñeá 20-íeíòóííái óáóíe-áñeíái íáðáðúáá íà ñòáíò áúøáe áeááíúe áíñòú áá-áðà. Kenny ñúáðáe 12 íaéáíeáá eíòáðáñíúò, íñíááííñòyò èñííeíáíeý è ðááíòú ñ èàæáúí eííeðáòíúí eñííeíeòáeáí. Óáe, íáíðeíáð, íeàçáeíñú, òí eíííçeòeý Avril Lavigne “æeíáíe-ííñòe íayçáíá eíáííí áàðááíííó ðeñóíeó, íðááeíæáíííó ñáíeí Kenny, eíòíðúe çáíeñáe áá ñ -eñòíái èeñòá ííá íáeíí-ííá íáíe eííòáðáíòeè) íí íà èç ðáò íóçúeáíòíá eíòíðúá ðáøàò ñáíá yáí á óúáðá íóçúeá, íí ñòáðáàòñý ñáíáe ðááíòíe íaèñeíáeüíí ííá-áðeíòòú áðáííeíá íà íáíí èç íáááíeò àeúáííá àíàðeéáíeè Anastacia. Óæ íá Kenny èè yòí? Íðíááðeé àeñéíáðàòeð – áà, íà íðeáñý, ñáññéííúeé, áí áðáíy ñáíáíí ñáðà Kenny íðáááeüíí eííòáíòeðeííáeñý íà çáòeá, à íà íà áíáøíeò yòóáeòáò íà eíòíðúá ðáe íááeè ííí áñáe àeñéíáðàòeé íóçúeáíòà, íí íðíðááøáíò áúñòóíeáíeð ííæíí ñíñòááeòú íðááñòáeéáíeá, í òí íàñéíeüèí áíáàò ííúò yòííí áàðááá Tony Iommi & Glenn Hughes, John Fogerty è eííá-íí Melissa Etheridge, ñ eíòíðíe íí ðááíòáàò óæá àòíðíá ááñýòeéáòeá. Éaè y ó íðííæøòíe áðáíáíe òíòú íáíííái, íí íñòe-ü eíáííí -áeííáeá, à íà íóçúeáíòà. Áúeí àeáíí, òí Kenny áúñíeíyáò ñáíð ðááíòò ñ óáóíe-á áàðááíú ííáòò áíáíðeòú ñí ñeòøàðáeáí íà íáíáá áíòíá-eáí, -áí áíeáe è áái íáðaç íaèííáò ñòáe çáááðøáííúí. Íá çðý eíáííí íáðáá yò áàðááíúeéá ñeèeáñú ñ áóóíe eñííeíeòáeüíeòú, íáðaçòy ááeííá óáeíá ñí ñeòøàðáeýíe… Éííòáðò çáeíí-eèñý, íí áíeáí áúá í íòáá-àòú íà áííðííú. Íeàçáeíñú, òí ðíññeéñeéá ííeéíííeéè çíàðò óáíð-áñòáí íóçúeáíòà èò-øá íááí ñáííái. Á -áñòííñòe, ó Kenny “Bitter Blue”. Ííñííòðáá áúòíáíúá ááííúá àeíeéíáííái ðáeèçà, Kenny íáíáðóæeé, òí áái ó-áñòeá, í eíòíðíí íí áááíí çáá Áíò óáe, ñíáñòááííí, è íðíeí çíáeííñòáí ñ eíáíeòúí áðáííáðíí. Óáíáðú æéy íáíy yòí eíy íà íðíñòí “íáeí èç”, à çíáe èà-á